

EEN ANALYSE VAN DE OPENBARING (10)
Serie C: Het oordeel over de hoer (5^e en 6^e aspect: 17.16-19.10)

VIJFDE EN ZESDE ASPECT VAN HET OORDEEL

Ve aspect: Het oordeel over de hoer (17.16-17)

Het oordeel over de hoer wordt niet direct door God zelf voltrokken, maar indirect. Het zijn de tien horens en het beest die de hoer berooid en naakt maken, haar vlees eten en haar met vuur verbranden (vs16). “Want God heeft in hun hart gegeven zijn zin te volbrengen en dit eensgezind te doen...” Afgezien van het feit dat God het hun heeft ingegeven, is het uiterst merkwaardig dat het oordeel over de hoer juist door het beest en zijn tien horens wordt voltrokken. Zolang hoer en beest elkaar kennen, hebben ze gezamenlijk hun activiteiten ontplooid. Het beest trad daarbij weliswaar op de voorgrond (*hij* voerde oorlog tegen de heiligen), maar de hoer was er niet minder bij betrokken (*zij* was dronken van hun bloed). Hoe is het dan mogelijk dat de verbondenheid die tussen de hoer en het beest bestond, bij het beest is omgeslagen in een dodelijke haat tegen haar? Hoewel de engel over deze vragen niets te melden heeft, valt er vanuit de context wel iets over te zeggen. We moeten dan vooral kijken naar de rolverdeling binnen het samenwerkingsverband van de hoer en het beest. De hoer zit niet op de rug maar *op de zeven koppen* van het beest (17.9). Dat die koppen staan voor de vitaliteit van het beest, bleek toen één ervan dodelijk gewond werd (13.3) en het beest daardoor tijdelijk vrijwel geheel uitgeschakeld was. Pas na het herstel van die dodelijke wond kon het zijn activiteiten weer hervatten. Het feit dat de vrouw zetelt op die bron van vitaliteit (de zeven koppen), leidt tot de veronderstelling dat zij vanuit die positie *het beest ‘aanstuurt’* bij alles wat het onderneemt en dat zij *de drijvende kracht is* achter de vervolging van “de heiligen”. Zolang het beest erin slaagt hen te overwinnen, is er niets aan de hand. Maar nu het beseft dat zijn strijd tegen het Lam op een fiasco gaat uitlopen, verandert zijn ‘liefde’ voor de hoer in haat. En zo wordt het beest een werktuig in Gods hand, om het oordeel aan de hoer te voltrekken.

Wat wij dus uit de context zouden kunnen concluderen, is dat het beest zijn nederlaag tegen het Lam ziet aankomen en dan inziet dat hij zich door de hoer heeft laten misleiden. Zij heeft hem misbruikt om “de heiligen” te vervolgen en te overwinnen (13.7). De wraak die hij daarvoor op de hoer neemt, is dat hij haar nu op gruwelijke wijze ombrengt. De voltrekking van het oordeel over de hoer is tegelijkertijd *een krachtige waarschuwing* voor alle andere God-vijandige machten die de gelovigen hebben vervolgd. Ook zij zullen het oordeel niet kunnen ontlopen.

Vle aspect: De val van Babylon: “Gaat uit van haar, mijn volk” (18.1-24)

In hoofdstuk 16 werd Babylon, “grote stad” verwoest door een geweldige aardbeving (16.18-19). Maar in hoofdstuk 17 is Babylon een vrouw, een “grote hoer” (vs1,5), die met vuur wordt verbrand (vs16). Hier, in hoofdstuk 18, krijgen we nog een keer Babylon in beeld, deze keer weer als “de grote stad” (vs2). Nu wordt de ondergang van de stad niet veroorzaakt door een aardbeving, maar treft haar hetzelfde lot als de hoer. Ze zal met vuur worden verbrand (vs8-9). Het oordeel dat Babylon boven het hoofd hangt, mag niet onopgemerkt plaatsvinden. Dit blijkt duidelijk uit het feit dat de laatste en definitieve aankondiging van haar ondergang door een machtige engel wordt aangekondigd. Door zijn lichtglans verlicht hij de hele aarde (vs1). Dat God deze indrukwekkende verschijning stuurt, hoeft ons niet te verbazen. Het beest en Babylon de hoer hebben immers ook hun invloed *in de hele wereld* doen voelen, zoals we uit hoofdstuk dertien weten. Aangezien dit zware oordeel “de grote stad” boven het hoofd hangt, is het dus begrijpelijk dat de waarschuwing van deze engel niet onopgemerkt mag blijven.

Gods volk gewaarschuwd. Het oordeel over Babylon is *onafwendbaar*. Maar binnen “de grote stad” bevinden zich ook mensen die bij God horen. Dat zou het gevolg kunnen zijn van hun positieve reactie op de oproep van de drie engelen uit hoofdstuk 14.6-11. Zij zijn in elk geval aanbidders van

God de Schepper en niet van het beest. Omdat ze daarom tot Gods volk behoren, zullen zij *niet* moeten drinken van “de wijn van Gods gramschap” (14.9-10). Daarom wordt vanuit de hemel actie ondernomen. Zij worden dringend opgeroepen Babylon te verlaten: “Ga uit van haar, mijn volk, opdat gij geen gemeenschap hebt aan haar zonden en niet ontvangt van haar plagen” (vs4), zo klinkt een stem rechtstreeks uit de hemel. Deze plagen zijn een rechtvaardige vergelding voor alles wat Babylon Gods volk heeft aangedaan. Het oordeel over Babylon is niet alleen onafwendbaar, het is ook *onomkeerbaar*. Een sterke engel komt dit uitbeelden door een steen “als een grote molensteen” in de zee te werpen. Babylon zal net zomin herbouwd worden als deze steen ooit zal komen bovendrijven. Het enige wat er te vinden zal zijn, is ongedierte en onreine geesten (vs2), maar van menselijk leven zal geen spoor meer worden gevonden. Daarvoor waren de zonden die door haar bedreven zijn te groot (vs23-24).

Eerste intermezzo (19.1-10)

a) *Vreugde in de hemel (19.1-5)*

De oproep van de stem uit de hemel, om vreugde te bedrijven over de val van Babylon (18.20) heeft weerklank gevonden. In de hemel klinkt nu een drievoudig “Halleluja”. Tweemaal horen we “een stem als van een grote schare” die God prijst, want hij “heeft het bloed zijner knechten van haar hand geëist” (vgl.6.10). Dat de rook van Babylons puinhopen opstijgt “tot in alle eeuwigheden” is het gevolg van een “waarachtig en rechtvaardig” oordeel over de hoer. De vierentwintig oudsten en de vier dieren bevestigen dit nog eens met een derde “Halleluja!” (vs1-3). Het is ongetwijfeld vanwege de prominente rol die de hoer bij de vervolging van de gelovigen heeft gespeeld, dat er zoveel aandacht wordt besteed aan het oordeel dat over haar is gekomen.

b) *Gods koningschap en de bruiloft van het Lam (19.6-10)*

Maar er is nog meer reden tot vreugde in de hemel. Aan de grote strijd tussen God en Satan is nu een definitief einde gekomen. Ten eerste: “*God, de Almachtige, heeft het koningschap aanvaard*”. Daarom gaat er een stem uit van de troon die oproept om God lof toe te brengen en Johannes hoort dan ook dat God geprezen wordt met een krachtig “Halleluja!” Ten tweede: “*Laten wij blijde zijn en vreugde bedrijven en Hem de eer geven, want de bruiloft des Lams is gekomen...*”, zo klinkt het vanuit de hemel (vs7-8). De engel die Johannes dit alles toont, zegt dat de genodigden tot het bruiloftsmaal “zalig” zijn. Hun uitnodiging tot de bruiloft van het Lam staat vast, want “Dit zijn de waarachtige woorden van God.” (vs9).

Fig.11 hieronder geeft een schematisch overzicht van de eerste zes aspecten van Gods oordeel over de hoer en het beest..

SERIE C: DE EERSTE ZES ASPECTEN VAN HET OORDEEL (17.1-119.10)
INLEIDING: Geheimenis van de hoer en het beest <i>De hoer bij de zee</i> <i>De vrouw op beest in woestijn</i>
VERVOLGENDE MACHTEN (ASPECTEN I-IV) Ie: het beest dat “was en is niet” Iie: de achtste koning (beest hersteld: “uit afgrond”) Iiie: 10 horens van het beest Ive: de hoer in samenwerking met het beest
WAARSCHUWING (ASPECTEN V-VI) Ve: oordeel over de hoer: met vuur verbrand Vle: WAARSCHUWING: “Babylon is gevallen.” “Ga uit van haar mijn volk...”
<i>1^e intermezzo</i> <i>liederen op de val van Babylon</i> <i>de bruiloft van het Lam</i>

Fig.11: De eerste zes aspecten van het oordeel: thema's en structuur

(Wordt vervolgd)